

Omkring dødsstraffen

Morgbl 9. 6. 47.

115051

Det er strømmet inn til oss med innlegg i spørsmålet om benådning fra dødsstraff i alminnelighet og den aller siste replikkveksling her i bladet i særdeleshet. Langt de fleste innsendere stiller seg på det standpunkt at det er galt å endre benådningspraksisen på det nuværende tidspunkt, og at hr. Lauritz Sand har krav på ros og ikke kritikk for sin protest mot den siste henvendelse.

Vi ber om at denne diskusjon må få være begrenset til det som hittil er framkommet her i spaltene. Den har så lett for å anta et personlig preg, og den er i grunnen unødig. Allerede i overmorgen — onsdag — vil formentlig endringen i Høyesterettsloven om dødsdommers avsigelse komme fore i Odelstinget. Samtidig hermed kommer vel den bebudede aksjon fra noen tingmenn for dødsstraffens avskaffelse på dette tidspunkt under debatt. Resultatet av denne anser vi for utvilsomt: Det store flertall i tinget vil ingen endring foreta midt under landssvik-oppgjøret og med ikke bare den pågående lagmannsrettssak upådomt, men med saken mot den tysker som visstnok må regnes for den sentrale figur i all Gestapos tortur- og mordvirksomhet her i landet påstevnet, men ikke påbegynt.

Hva de forskjellige benådningsaksjoner angår — de er tre: prestenes og Norges tekniske Høgskoles for Skancke, de femti's for benådning i alminnelighet — er der det å si at det vil være enhver norsk borgers rett å framholde sin mening i en sak som denne. Det som kan kritiseres er for de femti's vedkommende at deres henvendelse ikke er klar. Man studerer ordene uten å bli på det rene med om den dekker et ønske om benådning av alle dødsdømte eller bare et om hyppigere anvendelse av benådning i statsråd av dem som er eller blir dødsdømt. Det første er vel det sannsynligste etter henvendelsens utvikling av at folkeopinionen om dødsstraff siden frigjøringen skal ha undergått en endring bort fra anvendelsen av slike straffer. Dette bestrides for øvrig bestemt i flertallet av de innlegg vi har mottatt.

Men la det stå hen. Enhver bør kunne se at det er langt riktigere at saken tas opp til klar avgjørelse i Stortinget, enn at man skulle gripe til den utvei at Kongen i sitt råd skulle gjøre de dødsdommer illusoriske, som våre domstoler har avsagt og fortsatt vil komme til å avsi i henhold til den gjeldende, ennå ikke to år gamle lov.